

[J. Chr. Jensen.]

man kun et lille Aandehul, som man nu — for øvrigt med stor Bekostning — har anskaffet sig ved Bellevue, og mod Syd ser det ikke væsentlig bedre ud.

Spekulationen, som jeg vil kalde Samfundets allerværste Fjende, særlig naar denne Spekulation optræder, som den gør her ved ikke alene at lukke disse Kyststrækninger, men ogsaa spekulere Jorden op i Priser, som det er fuldkommen umuligt for Smaakaarsfolk at komme i Nærheden af, har gjort, at enten er Jorden opkøbt eller Adgangen til Havet spærret. Alle Vegne, hvor man bevæger sig ude paa denne Sydkyst, staar der: „Adgang forbudt“, „Ophold paa Stranden forbydes“, „Privat Grund“, „Badning ikke tilladt“ o. s. v., og der er ikke et Sted derude langs Kysten, hvor man har Lov at slaa sig ned, endsige bade. Siden den nye Køgevej blev gennemført med Indsats af store Midler fra det offentlige Side, er der kommet endnu mere Fart i denne Spekulation. Men den begyndte for øvrigt saa langt tilbage, som da Rigsdagen talte om, at vi skulde anlægge en Bane fra København til Køge; den blev, heldigvis kan man vistnok sige, ikke gennemført dengang, men nu er der ved offentlige Foranstaltninger skaffet Kommunikationsmidler, og særlig nu, da den nye kostbare Vej er blevet anlagt, kan man let komme derud. Og nu har Spekulationen taget fat for Alvor.

Jeg saa i Sommer — og det er det, der er Bevæggrunden til, at jeg nævner disse Ting — en Række Annoncer i københavnske Aviser, og dobbelt saa store var Annoncerne i „Social-Demokraten“ som i de andre Blade, fordi det var den Del af Befolkningen, som man maaske mente særlig læste dette Blad, det vil sige de fattige, som man skulde have fat i derude. En Snes Kilometer uden for Byen averterede man om, at man udlejede Lejrplads, hvor Folk kunde slaa deres Telte op og bo en Sommer. De kunde faa 100 Kvadratalen — ikke-meter — Sandjord, og for det skulde de betale en Leje paa 30 Kr.; det vil sige, at Ejerne fik 7 000 Kr. for en Hektar Sandjord i aarlig Leje. Man kunde ogsaa købe Jord derude. Den blev solgt paa visse Betingelser, og Prisen var fra 150 Øre pr. Kvadratalen, det vil sige 37 500 Kr. for en Hektar Sandjord,

som ingen som helst Værdi har til Dyrkning, fordi der intet kan gro paa den ud over maaske noget Lyng og nogle Granplanter. Jeg tror, man har Lov til at sige, at det er en Pris, som er foranlediget ved det offentlige Udgifter til Vej og andet, og at det er egentlig ikke saa meget denne Sandjord, som det er Havet og Lyset og Solen, man tager disse meningsløse Priser for.

Jeg mener, at Stat og Kommune har en Pligt, en ubetinget Pligt til at skaffe Københavns Befolkning Adgang til Dele af denne Kyst, hvor det endnu kan lade sig gøre, selv om det kun kan ske ved betydelige Bekostninger. Men det Spørgsmaal, jeg i Dag yderligere vil rejse, angaar Jordstykker, som endnu kan reddes fra Spekulationen. Det drejer sig om Jorden langs den nedlagte Landbefæstning, som ogsaa kendes under Navnet Vestenceinten eller Vestfronten. Ved Militærlovene af 1922 blev dette Fæstningsterræn overgivet til Finansministeriet til frit Salg, og man lod den daværende Ingeniørkaptajn Flemming Topsøe udarbejde en meget omfattende Betænkning om disse Fæstningsarealer. Denne Betænkning blev af gode Grunde ikke tilstillet Offentligheden, heller ikke Rigsdagen, men jeg har, fordi jeg har haft Interesse for disse Forhold, laant den af Finansministeriet og læst den, og jeg maa sige, at det er et overordentligt godt og stort Arbejde, der er udført dèr til udmærket Vejledning for Finansministeriet ved senere Dispositioner vedrørende disse Arealers Anvendelse.

Finansministeriet solgte umiddelbart derefter de fritliggende Forter ved Klampenborg, og disse, som jo ikke havde lige saa megen offentlig Værdi som den sammenhængende Fæstningslinie, blev solgt, saa vidt jeg husker, til Gentoftes Kommune, som igen solgte dem til almindelig Spekulation. Nu har man altsaa kun den sammenhængende Fæstning tilbage, og i 1927 — tror jeg, det var — udarbejdede Arkitekt Carl Brummer en Plan for Bebyggelsen langs Fæstningen, hvor man mente, at man burde erhverve nogle Arealer til almindelig Udstykning paa sædvanlig Maade. Kaptajn Topsøe og Arkitekt Brummer forelagde denne Plan for en Del af Rigsdagens Medlemmer her i Bygningen, og efter dette Møde, hvor jeg var til Stede, blev jeg klar